

મોલાઈ અખદુલ્લા સાહેબનો,
સલામ અને મરશીઓ.

છપાવનાર

મોલાઈ અખદુલ્લા સાહેબ મોલાઈ અલમદ
સાહેબ, અને કાકા અકેલા અને
કાકી અકેલીની મીલકતોના
વહીવટ કરનાર.

કીકાભાઈ શમસુદ્દીન

ખાંખાયત તા. ૨૪ મી મોહરમ સન ૧૩૧૭

ધી "મુસતફાઈ" પ્રીટીંગ પ્રેસ.

મુખ્ય.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

મોલાઈ અબદુલ્લા સાહેબનો

સલામ.

સલામી જમકે ખખાનમેં યેહ સરદાર આયા હય
કહું કયા મેં કે કયા કયા મોજા શહેને દીખાયા હય
યેહ પહેલા મોજા હય અય મોહીતમે તુમ સુને દીલસે
કે હશ મોલાને સુખે કુવેકો બરકર દીખાયા હય.

જો પાની શુરયા જોલ ચલાકા યાને કે ખારાયા
ઉસે શીરીન ખનાયા અઝોર અકેલાકો પીલાયા હય

કરામત દેખકર મોલાઈ અબદુલ્લાહકી યારો
અકેલા અઝોર અકેલી દોનાને ઈમાન પાયા હય.

મીલે શીર જા ખરેહમનસે કરામત જિસકે દીખલાઈ
ખીઝારા હલમ જોલકા અઝોર ઉસે મોમીન ખનાયા હય.

ગઝે પીરાં પતન જખ યહાંશે હદમેં ઝાલીમકે
કરીશમેંશે વહાં લોહકે હાથીકો ગીરાયા હય.

વો હાથી કોનયા પરમેશરર જિન મુશરીકોં કયા
જિસે નીચે ગીરાયા અઝોર હલમ અપના દીખાયા હય.

સુના શદરાએજેશંગને કે અપને શહેરમેં કોઇ
અરબકે મુલકસે મોલાઇ અબદુલ્લાહ આયા હય.

ચત્રા લેકર વો લશકર થા ઈરાદા લરનેકા ઉનસે
મગરખંદકમેં આતશ દેખકર વોહ ચરચરાયા હય.

કહા શદરાએજેશંગને વલી અલ્લાહકા ચે હય
અમાં અબ ઈસસે માંગો વખત આપેર અપના આયા હય
કીયા તબ ઇજ્જત લીશને ખુબ ગઇ સબ આગ ખં દકકી
કહા રાખને બેશક ચેહ વલી યહલાહ આયા હય

જે દેવલ બિનકાયા અઓર બિસમેં થા એક દેવ પથ્થરકા
જેસે કહે કુમ બેઇઝનીહલાહ મોલાને જીત્રાયા હય.

જીજાના એક તરફ અઓર કરામત તુમ સુનો બિનકી
કે લોટા બરકે પાંતી દેવસે શહેને મંગાયા હય.

વો લોટાયા કે દરયાયા કરામતકા કહોસાહેબ
કે બિસ લોટેમેં સબ તાલાબકા પાની સમાયા હય.

તપરકર મછલીયાં તાલાબકી મરને લગી સારી
તો શીર તાલાબ કિસને લોટેકે પાનીસે બરાયા હય.

કરામત હય. ચેહ સારી આલે અહમદકે મોહબબતકી
બિસી ઘરકી મોહબબતને વલી ઇનકો ખનાયા હય.

મોહીબબો અબ કરો તો ગોર જીસ ઘરકી ચેહ દુરમતહો
ગઝબ હય ઘર મોહમદકા લઇનોને જલાયા હય.

શહીદે કરબલાકો કરબલામેં જખહ કરદાલા
હરમકો હરબદર બલવેમેં નંગે સર શીરામા હય.

અઝીઝો દીક્ષમેં સોચો તો કે સીન અસગરકો કીતનાયા
ગલ્લેમેં તીર અસગરકે લઈનોને લગાયા હય.

તુને પાદેઅલી કયા શીકર હય કર પાદ તુ જીતકો
યહાં મોતાર્ઈ અખડુહનાહને તુનકો ખુલાયા હય

મોલાઈ અખદુલા માહેબના

મરસીયા.

આવી છે સવ કીતાબોમાં રાવીસે એમ ખબર
યેહુ શહેના અસલ નસલમા એમ છે લીખી જીકર
મુસતનસીરી ઝમાનમાં બે દાઈ નામવર
અખદુલાહ એક બીજાથા આહમદ વોહ ખુશસીયર
થા તાક બેવે ઈલિમે લદુન્નીમાં પુરથા
અશમે ઇમાને હકના ગોયા બેવે નુરથા.

યકતા થા બેવે ફઝલમાં થા બેવે બે નજર
નુરેહુદાસી બેવેની કુલ ઝાત થી મુનીર.
ગોયા થા બેવે ખુલદના રીઝવાન અને બશીર
બહુરે નજતે ખલકથા આલમાં દસતગીર.
તોહીદના ઊલુમના દરયા થા મોજઝન
ખાલી ન એના જુદસી થા કોઈ મરદોઝન.

તે વખતમાં ઇમામ હુદાનુ હતો ઝહુર
કુલ આલામીનમાં નેઅમતે ઇમાનનું થો ઝિકુર.
તે વાશતે ઇમામે ઝમાને થયું ઝરૂર
આહયું કે પોહોંચે હીનદના જઝીરામાં હકનુ નુર.
પાવે નજત બહેરે ઝલાલતસી સખ જહાં
હુનયાંના પુલથાં ગુઝરીને સખ પોહોંચે દર જનાં.
મુશતનસીઝલ ઇમામ મકામે પયમખરી
આલમની બેવે શાહને બખશિને સરવરી
આ હીનદના એ બેવેને દાઈ સહી કરી

દાવતને લેજા દધને હીદાયતની રાહગરી.
 આલમની પરવરીશપે વોહ સરવરની થી નજર
 પાવે નજત બહેરે હુયુલાસી હર બશર.
 અમરે ઇમામથી વોહ હીદાયતના શાહ સવાર
 નામે ખુદા લઈને થયા જહાઝપર સવાર.
 તે જહાઝ પાયુ બંદર ખમખાયતપર કરાર
 બિતરા ખુદાનું હુમદ કરી હકના ગુલબિઝાર.
 દીખલાવી હકની દીનનું એજાઝ આશકાર
 એક મરદોઝન તે શેહરમાં પહેલે કરા શીકાર.

યુ નામ કાકા કેલાને કેલી બે શખસનુ
 મશહુર ફજલ બેવેનુ આલમમાં છે ઘણું.
 જન એહની ઇખતેસારસી તફસીર ચહાં કરું
 ગર ફજલ એહનું મોમીનીન અકસર ચેહ છે સુનો.
 બેવેની મશવેરતને લઈ હકના વોહ વલી
 હકનું ગુહુર કીધું પુંબારાસી જઈ મીલી.

બેવે વલીમાં માટા થા અબદુલ્લાહ નામવર
 ખમખાતમાં મઝાર એ બેવેનુ છે નશર.
 અખખારના કીતાબમાં એમ છે લીખી ખખંર
 હીદમાં થયા છે મોમીનીન કુલ એહના હાથપર.
 સદરાજેસંગ રાજથા ગુજરાતમાં અયાં
 અબ્વલમાં મુસલમીનના દુશમન થા બે ગુમાન.

રાજના ખુબ ઉમદા થા એક ભારમલ વજીર
 હર ફજલમાં વજીરથા જે મીસલો જેનઝીર
 હર ફનમાં હર ઉલુમમાંથા આલીમો ખખીર
 થીઝાત તેહની અકલના અનવારથી મુનીર.
 સું સું ફઝાઈલોથા ભરા એહની ઝાતમાં
 થા ફુલ ઉમુર રાજના ચેહ શેહના હાથમાં
 મોલાઈ જે પુનજરને અવ્વલમાં થા મીલા
 ચેહ ભારમલસી હાથપે તેહને કરી ખીલા
 દીખલાયા મોજઝાત કઈ એહને ખરમલા
 ખોલા વજીર મોલાસે સું ચાહોછો લલા.
 ફરમાયુ આખીલાદમાં ઇમાન આમ થાએ
 વહાં ખુલદપાઉં ઓર ચહાં ખુબ નામ થાએ.

આ કોલ સાંલલીને વોહ રાજના કામદાર
 સોંચીને દીલમાં ખુશ થયા વોહ મરદ દીનદાર.
 કલમા પરહી નખીનો જળાનસે વોહ ખાર ખાર
 મોલાઈસી અરજ કરી અચ શાહે નામદાર.
 બેફીકર આપ અમરે ખુદા કર ચેહ આશકાર
 ખીદમતમાં આપની છું મેં ખામાલ જાંનીશાર.

આ ભારમલની દેખી જીવારે મદદ કમાલ
 તે વખતમાંહી મોલાઈ અખદુલલાહ ખુશ ખીશાલ.
 હીમતને દીલસી ખાંધીને હસતીના નવનેહાલ

હકનુ ઝહુર કીધું કરી કુફર પાએમાલ.
 હકના નીસાન કીધા આ ગુજરાતમાં નશર
 તે દીનસી હીંદમાં થઈ ઇમાનની જીકર.
 ઇમાન ભારમલનું ચેહ લાવું થયું અયાં
 એ વાતનુ વોહ રાજાને પોહોંચુ સરવે બયાં.
 તે સાંભલીને રાજા ના લાયા કઈ ગુમાન
 કે ખુબસી થી દોસતી જેવેના દરમીયાન.
 સખ દુશમનો વજીરની ચુગલો ઘની કરી
 પન વાત તેહની રાજા ચેહ ન એકલી સડી કરી.

આખર ઘના દીખાવી વોહ મોલાઈ મોજા
 બખશી તે બાદશાહને લઈ નેઅમતે હુદા
 મુકાવી રહે કુફરને દીનદારમાં કરા
 ઓર તેહના હાથપર આ સરવે મોમીન થયા.
 જે કોઈ ખુત પરસ્ત થા તે સખહક પરસ્ત થયા
 મજકુર આ થયાનેલી આઠસો વરસ થયા.

છે સાફ સાફ સઘલી કીતાબોમાં એમ ખખર
 અહલેહુનુંદ દીનમાં આચા જે સરખસર.
 બિતરી છે જે જનુઈ હતી સઉના જીસમપર
 મોલાઈ લઈને જમઅ કરી તેહને ચક દીગર.
 અંધેરમાંથા લોગ જે ઇમાનના નુંરથી
 મોમીન થઈને લીધીછે બરકત હુકુરથી.

મોમીન બના ચરજ વહાન આખર ખરહમનો
 તેહની જનોઇ મગલી લઇને વઝન કરો.
 ખસો ને સાઠ થઈ તે રતલ જનો દોસતો
 મોલાઈના સખખસે થયા ઇતના મોમીનો.
 થઈ ગઈ હલાક કુફરની ખસતી જહાનમાં
 મુશરીક હતા તે થઈ ગયા મોમીન એક આનમાં.

તે બાદ આપ આયાછે પાટનમાં ના ગહાન
 ચનદ દીન રહયાથા આપ વહાંપર બઈઝઝોશાન
 સદકે કરાછે આપપર મોમીન યે માલજન
 પાયાછે કાફરો લી વહાન શીરકસે અમાન.
 મોમીન બનીને દવલતે ઇમાન લીધીછે
 મટી કદમના મોલાની લઈ સુરમો કીધીછે

ખખાત વહાંસે આયાછે મોલાઈ તે પછી
 તારીખ પહેલી માહે મોહરમની તે હતી.
 મોલાઈના વફાતની તારીખ છે લીખી
 દુનયાસી જ્યારે આપ યે જનતની રાહલી.
 તારીખના કીતાબોમાં મસતુલ છે યેહાલ
 દઅવતના આલીમોથી સુનાયુછે યે મકાલ.

તેબાદ બીજા મોલાઈ અહમદ બલદ મકાન
 તારીખ દસમી માહે મોહરમના દરમયાન.
 બઝમે જહાનથી આપ સદહારા સુયે જુનાન

બેવેનો ખસ મઝાર છે ખંખાતમાં અયાન.
 જયારતના વાસતે જે ખસદ શોક આવે છે
 તુરખત પર સર જુઠાવીને મકસદને પાવે છે.

સું સું સુનાઈ હાલ મેં બેવેનો દોસતો
 મશહુર છે યે બેવે વલીની કરામતો.
 બહરે જીયારત આવે છે હરસુંસી મોમીનો
 ખાહીશ મવાફીક સઝિને મીલે છે મકાસીદો
 મહરૂમ કોઈ ભી ન ગયો તે મકાનથી
 દીલની મુસદ લઈને ફીરો ખસ અમાનથી.

અય મોમીનો સુની આ રીવાયતને કાનથી
 હર વજહે ફીકર તેમાં કરા કરજો ધીઅનથી.
 દીલને ચકીન થાયે સુની આ ખયાનથી
 તે ભારમલ વજરને સું આલી શાનથી.
 ખીદમત જુવારે હકની કરી માલો જાનથી
 નીકલ જવાહીરો કઈ તે શાહના કાનથી.

વોહ ભારમલના બેટાયા ચાકુબ ખુશ ખીશાલ
 નસતેપર કીધી મોલાઈ અબદુલ્લાહ જુલ કમાલ.
 જે વખત પાયા આલમે દુનયાસી ઇનતેકાલ
 ચાકુબના પીસર થયા ઇસહાક તે મીશાલ.
 ઇસહાક બાદ એના પીસર એક થયા અલી
 તેહની નસલમાં અય હસન સરવરીમલી.

